

ת"פ 62009/09/19 - מדינת ישראל נגד רביע פודה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 62009-09-19 מדינת ישראל נ' פודה

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
רביע פודה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן רייס

ב"כ הנאשם עו"ד שי גבאי

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 5/2/20, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של התעללות בבעלי חיים לפי סעיפים 2 ו-17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד 1994.

רקע ועובדות:

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 16.12.18 בשעה 23:45, בסמוך לצומת המשתלה לכיוון קלנסואה, במהלך סיור שגרתי, השוטר עובדיה דקל עצר לבדיקה רכב פרטי, בו נהג הנאשם. רעשים ותנודות מתא מטען הרכב העלו חשדות והשוטר ביקש מהנאשם לפתוח את תא המטען.

הנאשם פתח תא המטען ובו נמצאו בצפיפות גדולה מאוד 4 כלבים גדולים מסוג: פיטבול, זאב/רועה גרמני ו-2 פוינטרים. הכלבים שהו בתא המטען כשהם במצב קשה, פצועים ומוזנחים, נראים בתת תזונה, ללא אוורור או יכולת לנוע.

הנאשם התעלל והתאכזר לבעל חיים שלא כדין, בכך שהסיע בתא מטען צפוף 4 כלבים, בניגוד לתנאי החזקה ואחסנה

נאותים, כאשר הצפיפות, המחנק, ללא יכולת תנועה והזמן שבו שהו במצב זה גרמו להם לפציעות, סבל וכאב.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה הבהירה כי הצדדים הגיעו להסדר סגור לעניין העונש וביקשו כי על הנאשם ייגזר עונש של"צ, שכן הוא נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות יחידה וראשונה, עוד הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר מותנה וכן קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם בפריסה לתשלומים.

לטענת המאשימה, הסדר זה הוא ראוי, כתב האישום תוקן בצורה משמעותית כך שבפועל נותרה הסעת כלבים בתא המטען של הרכב. כל הנתען באשר לתוצאות הקשות שנצפו על הכלבים, נמחק, בהעדר ראיות, כשהסעה המיוחסת לנאשם נקודתית והכלבים שייכים לאחר.

לטענת ב"כ הנאשם, ההסדר הוא סביר, הנאשם נעדר עבר פלילי, נחקר לראשונה. עקב קשיים ראייתיים ומחדלי חקירה, כתב האישום תוקן בצורה משמעותית, כך שאותן חבלות שהיו קיימות בכתב האישום המקורי נמחקו, שכן תחילה הייתה סברה כי חבלות אלו נגרמו במהלך הנסיעה, ואולם לא ניתן היה להוכיח זאת.

עבירת ההתעללות המיוחסת לנאשם, היא עבירה כללית, ואולם הנאשם ביצע אותה ברף הנמוך, הוא מצר על כך ולא מקל ראש בביצוע העבירה.

תסקיר שירות המבחן מציין כי התנהגות הנאשם אינה מאפיינת את אורחות חייו, אין המדובר בנאשם רצידיוויסט.

נסיבות חייו של הנאשם מורכבות, הוא מפרנס יחיד ובצו השל"צ יש כדי להעביר מסר חינוכי והרתעתי לנאשם, מבלי שיהא בכך לפלוט אותו ממעגל העבודה.

דברו האחרון של הנאשם:

בדברו האחרון של הנאשם, הוא הביע צער על מה שהיה, והבטיח כי יבצע את עונש השל"צ במלואו.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם, בן 24, יליד ישראל, מתגורר בבית הוריו וצפוי להתחתן בחודשים הקרובים, עובד בתחום השיפוצים מזה כעשר שנים.

תסקיר שירות המבחן מפרט את קורות חייו של הנאשם, כמו גם מצבה הרפואי המורכב של אמו, אשר גרם לנאשם לחרדה ומצוקה.

משפחתו של הנאשם נורמטיבית ואחיו מנהלים אורח חיים תקין. אחותו, תלמידת תיכון, נמצאת במעקב רפואי עקב חשש לגידול סרטני.

הנאשם סיים את לימודיו בהיותו בגיל 15, מסר כי תפקודו היה תקין, אך התמודד עם חוסר מוטיבציה לאור הישגים

לימודיים נמוכים ונוכח מצב כלכלי קשה בבית הוריו. על רקע המצוקה הכלכלית ומאחר שהוא הבן הבכור ומבחינה תרבותית מצופה ממנו לסייע למשפחתו, החליט לעזוב את בית הספר בהיותו בן 15 ולצאת לעבוד על מנת לסייע להוריו.

הנאשם עובד מזה כעשור בתחום השיפוצים, אוהב את עבודתו וההכנסה מספקת לקיומו ותכנון עתידו כמו גם סיוע עבור משפחתו. חווה עצמו כעובד מסור וממושמע וכי עבודתו מהווה חלק מרכזי בחייו.

אביו של הנאשם מסר לשירות המבחן כי הנאשם הינו אדם הגון וישר והתנהלותו בעבירה זו אינה משקפת את אורחות חייו המאופיינים בסבלנות ורצון לעזור.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, ציין אביו של הנאשם כי כוונתו הייתה טובה אך התקשה להסביר את התנהלותו. האב ציין כי משכורתו של הנאשם משמשת כהכנסה עיקרית של המשפחה, וביטא חששות כי בגין ההליך המשפטי, תוטל על בנו ענישה אשר תמנע ממנו לעבוד ולהמשיך לסייע למשפחתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה באופן חלקי במיוחס לו בכתב האישום, ציין כי הסיע את הכלבים אשר חלקם שוטטו בכפר וחלקם שייכים לדודו, במכוניתו לחוות סוסים לצורך הנאתם. התקשה להסביר את מטרת הנסיעה ואת העובדה כי דחס כלבים שאינם שייכים לו לתא מטען הרכב. תיאר אהבה לבעלי חיים ומסר כי לא התכוון להרע להם. הנאשם שלל כי ידע שהכלבים זקוקים לטיפול רפואי ושלל כי השתמש בכלבים למטרת רווח, או לצורך תחרות.

שירות המבחן התקשה להעריך אם הנאשם מגלה אמפטיה כלפי בעלי החיים ומבין את הנזק שנגרם להם והתרשם כי החרטה נובעת מאימת הדין.

הנאשם מתקשה לנתח את הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות הנדונות ומבטא נתק רגשי באשר לחומרת העבירה. הנאשם התקשה להחשף על רקע חוסר בטחון, חרדה, קשיים תרבותיים וככל הנראה גם יכולות קוגניטיביות נמוכות.

לצד זה, מעריך שירות המבחן כי הנאשם צעיר, חומרת העבירה המיוחסת לו משקפת התנהלות ללא ידיעה כי הוא חורג מגבולות החוק.

שירות המבחן מתרשם מהיעדר בשלות, חוסר בטחון ודימוי עצמי נמוך, המקשים על הנאשם להסביר את המניעים העומדים בבסיס ביצוע העבירה, לצד חרדה שביטא מהרתיעה מההליך המשפטי.

יכולותיו הקוגניטיביות נמוכות ומשפיעות על יכולת ההבנה שלו והעלולות להשפיע על יכולתו לשלוט בדחפיו ולהפעיל שיקול דעת באשר לפעילות עוברת חוק. הנאשם מתקשה לתת אמון בגורמי ממסד וגורמים טיפוליים.

שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן ממליץ על ענישה חינוכית על מנת לא לפגוע בתפקודו התעסוקתי, בהיקף של 150 שעות וכן התחייבות כספית.

דין והכרעה:

עמוד 3

בשנים האחרונות ניתן להבחין בשינוי משמעותי ביחס של מערכת המשפט בעולם בכלל ובמשפט הישראלי בפרט, למקומם של בעלי החיים ולאופן בו מתייחסים להתעללות בהם. התאכזרות לבעלי חיים כמוה כהתאכזרות לחסר הישע, לחלש ולחסר ההגנה. מדובר בתופעה פסולה שחברה שחרתה על דגלה ערכי מוסר והגינות אינה יכולה להסכים לה.

הפסיקה קבעה כי יש "לשוות לנגד עינינו את זכותם של בעלי החיים לחיות. זכות זו, גם אם איננה מעוגנת ישירות בחקיקה הישראלית, מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפו" (בג"צ 6446/96 העמותה למען החתול נ' עיריית ערד, פ"ד נה(1) 769).

בעלי החיים הם חסרי ישע, חלשים וחסרי הגנה כלעומת בני האדם, אינם מסוגלים להלין על פגיעה בהם; אינם מסוגלים להגן על עצמם; אם לא תקבענה נורמות האוסרות על פגיעה בהם ולא תאכפנה בקפדנות על ידי רשויות החוק, לא יהיה להם מגן אחר.

החשש הוא כי מי שפוגע בבעלי חיים חסר ישע, עלול גם לפגוע בהמשך בבני אדם.

יפים הדברים שנכתבו ברע"א 1684/96 **עמותת תנו לחיות לחיות נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ ואח'**, פ"ד נא (3) 832 לעניין זה:

"[...] תחושת-הלב - כי התעללות בבעל-חיים, התאכזרות אליו, עינויו, הינם מעשים בלתי מוסריים, בלתי הוגנים ובלתי הוגנים. תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה. צאינו מלידה להגן על החלש, ובעלי-חיים הם חלשים. בעל-חיים ליד האדם הוא כילד, תמים וחסר-הגנה. התעללות בילד תזעזע אותנו וכן היא התעללות בחיה. החיה - כמוה כילד - הינה תמימה. אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עמו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש. מצוות צער בעלי-חיים באה, אפוא, להגן על בעלי-החיים באשר הם, יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל שיוכלו - איש-איש ממקומו - כדי שהאדם לא יענה בעלי-חיים, לא יתאכזר אליהם ולא יתעלל בהם. ומלבו של האדם נחצבה ההלכה ונחוקו החוקים להגנת בעלי-החיים."

חוק צער בעלי חיים המגן על בעלי החיים, הא חלק בלתי נפרד מהדין הפלילי ופורס דרכי פעולה שונות נגד המתעללים בבעלי החיים.

העבירה שביצע הנאשם חמורה.

כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו על הנאשם ייגזר עונש של"צ, שכן הוא נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות יחידה וראשונה, עוד הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר מותנה וכן קנס בסך 1,500 ₪, וביקשו שאכבדו.

לטענת הצדדים, הענישה אליה הגיעו, נמצאת בגדרי מתחם הענישה, בענייננו, מצאו הצדדים לעתור לענישה משותפת,

ברף הנמוך של המתחם, בשל מחדלי חקירה וכן קשיים בראיות. עוד טענו הצדדים כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, החבלות שהיו קיימות בכתב האישום המקורי נמחקו, לא ניתן להוכיח כי החבלות על גבי הכלבים, נגרמו כתוצאה מהנסיעה.

עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים כמו גם בפסיקה נוספת ואני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה בדמות של"צ לבין מאסר בפועל בין מספר חודשים שיכול שירוצה על דרך של עבודות שירות, קנס כספי והתחייבות בסכום הולם להבטחת מניעת הישנות העבירה בגינה הורשע (ראו למשל: רע"פ 4987/15 **יהודה סלפוצ'ני' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.7.15); עפ"ג 10933-06-19 **מדינת ישראל נ' חיים אורי צרפתי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 22.10.19); ע"פ (מחוזי ירושלים) 22647-02-16 **רפאל שלום מזרחי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 23.5.15); ת"פ (שלום נתניה) 28737-06-15 **מדינת ישראל נ' דוד שמואל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 22.12.15); ת"פ (שלום קריות) 5113-03-19 **מדינת ישראל נ' גד בן שלמה דנה** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.7.10); ת"פ 24850-03-13 **מדינת ישראל נ' רזניק** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 17.1.17).

יצוין, כי הנסיבות הנוגעות לעבירות שבוצעו בחלק ניכר מהמקרים שהובאו לעיל, הינן בדרגת חומרה גבוהה יותר מהנסיבות הנוגעות לענייננו, מבלי לגרוע ממידת החומרה שיש לייחס לנאשם שבפניי.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם הסיע בתא המטען בצפיפות מאוד גדולה ארבעה כלבים גדולים, הכלבים שהו בתא המטען כשהם במצב קשה, פצועים ומוזנחים, נראים בתת תזונה, ללא אוורור או יכולות לנוע, בניגוד לתנאי החזקה ואחסנה נאותים, כאשר הצפיפות, המחנק, ללא יכולת תנועה והזמן בו שהו במצב זה גרמו להם לפציעות, סבל וכאב.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם בן 24, נעדר עבר פלילי, זוהי לו הסתבכות יחידה וראשונה עם החוק.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט עולה כי הנאשם לא שטח בפני שירות המבחן את מלוא הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירה ונראה כי מבטא נתק רגשי באשר לחומרת העבירה תוך צמצום חומרת מעשיו, עוד מציין שירות המבחן כי דומה כי החרטה אותה מביע הנאשם נובעת מאימת הדין, בין היתר בשל קשיים קוגניטיביים. יחד עם זאת, שירות המבחן מעריך כי הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק הוא נמוך.

בפני בית המשפט הביע הנאשם צער על מעשיו והבטיח כי יבצע את עונש השל"צ.

הסדר הטיעון:

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל במדינתנו בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו: ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "**הלכת פלוני**") שם נקבע בין היתר כי:

"[...] **קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקבל את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשיקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא**

היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. " (שם, עמ' 608-609).

בהלכת פלוני שהובאה לעיל, פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את הסדר הטיעון המוצע: קיומו של הסדר טיעון כשיקול מרכזי; האם העונש המוצע בהסדר מקיים את האיזון הדרוש בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם, מידת הוויתור שוויתר הנאשם - סיכויי הרשעה, שיקולי המאשימה, אינטרס ציבורי להשגת הודיית הנאשם, האינטרס הציבורי במובנו הרחב - דהיינו, חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, ציפיות הנאשם שהודה על יסוד הסדר הטיעון.

בעניינינו, בהינתן הסדר הטיעון שנרקם בין הצדדים, העובדה כי הוא אינו חורג ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרה, העובדה שהנאשם הודה, החיסכון בזמן שיפוטי, היעדר עבר פלילי כמו גם מחדלי החקירה בתיק והקשיים בראיות שהביאו להסדר טיעון זה, כך על פי דברי הצדדים, מצאתי לכבד את הסדר הטיעון.

סיכום של דבר:

בהינתן העובדה כי מצאתי לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. אני גוזרת על הנאשם עונש של"צ בהיקף של 150 שעות, בהתאם לתכנית של"צ שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש לעיוני בתוך 30 יום מהיום.

הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, יוכל בית המשפט לדון מחדש בעניינו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בפריסה ל- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 300 ₪ כל תשלום כשהראשון בהם ביום 1/2/21 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"א, 20 ינואר 2021, במעמד הצדדים.

